

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **L. K., X.**, zast. JUDr. **A.**, advokát, **F., X.**, proti odporcom: **1/ I., H., X.**, zast. Mgr. **P.**, advokát, **G. X.**, **2/ I., Š. X.**, **3/ I., K., X.**, o zaplatenie 468.771,- Sk s príslušenstvom, o dovolaní odporcu **1/** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 300/05-269 zo dňa 31. marca 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu **1/ o d m i e t a .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II nevyhovel návrhu odporcu **1/** na odpustenie zmeškanej lehoty z dôvodu, že nepreukázal ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty. Odporcovi **1/** bol rozsudok č. k. 23 Cb 19/97-262 doručovaný 14. februára 2005 a opakovane 15. februára 2005 a v ten istý deň uložený na pošte, o čom bol upovedomený. V čase doručovania rozsudku bol odporca **1/** síce práceneschopný, ale mal povolené vychádzky a zdržiaval sa v mieste trvalého bydliska. Dočasná práceneschopnosť s povolením vychádzok nezakladá ospravedlniteľný dôvod v zmysle § 58 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací sa s odvolaním odporcu **1/**, že na jeho strane existuje ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty, a to pre jeho psychický i fyzický stav, vzhľadom na prekonanú ťažkú operáciu, nestotožnil. Ospravedlniteľnosť dôvodu sa posudzuje podľa okolností konkrétneho prípadu. Podľa predložených dokladov,

odvolateľ bol hospitalizovaný od 26. októbra 2004 do 29. novembra 2004 a od tohto dátumu až do 31. mája 2005 bol dočasne práceneschopný s povolením vychádzok a zdržiaval sa v mieste, kde mu zásielka bola doručovaná. V súlade s ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p. preto platí právna domnienka, že rozsudok mu bol doručený 18. februára 2005 náhradným doručením. Vzhľadom k tomu, že odvolateľ mal povolené vychádzky, ako i k tomu, že už v decembri 2004 sa zúčastnil pojednávania na súde, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal odporca 1/ dovolanie, v zákonom stanovenej lehote. Ako dovolacím dôvodom uviedol najmä ust. § 237 ods. f/ O.s.p., a tvrdí, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj prvostupňového súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uvádza, že podľa neho podané dovolanie nie je prípustné. Je toho názoru, že v danej veci nebola účastníkovi v žiadnom prípade odňatá možnosť konať pred súdom a nesúhlasí ani s návrhom žalovaného na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie odporcu 1/ zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O.s.p., a zistil, že podané dovolanie nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak trpí vadami uvedenými v ustanovení § 237 O.s.p. Dovolateľ odôvodňuje svoje dovolanie s poukazom na ust. § 237 písm. f/ O.s.p., a tvrdí, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred ním. Iné vady, ktoré by bolo možné podradiť pod ustanovenie § 237 O.s.p., dovolateľom neboli vytýkané a z obsahu spisu ani nevyplývali.

Postupom odvolacieho súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom, je potrebné rozumieť taký postup, ktorým účastníkovi nebolo

umožnené buď zúčastniť sa pojednávania, alebo realizovať svoje procesné práva ako účastníka konania podľa Občianskeho súdneho poriadku.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 7. decembra 2004 vyplýva, že bol osobne prítomný odporca 1/ a na tomto pojednávaní bol vyhlásený rozsudok: „Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 293.455,- Sk s 18% úrokom z omeškania od 27. septembra 1996 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku sa návrh zamieta. Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet tunajšieho súdu sumu 728,- Sk do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“. Týmto dňom bol rozsudok vyhlásený, odôvodnený a bolo dané poučenie o opravnom prostriedku. Po vypracovaní rozhodnutia bol doručovaný dotknutým účastníkom, avšak na strane odporcu 1/ náhradným doručením, t. j. uložením na pošte podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. Ide o tzv. fikciu doručenia, kde zákon bez ďalšieho predpokladá, že zásielka je doručená tretím dňom od jej uloženia na pošte.

Ak bol doručovateľom pri doručovaní zachovaný postup podľa ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p., zásielka sa považuje za doručenú tretí deň od jej uloženia, pokiaľ adresát zásielku neprevzal skôr. Odvolateľ sa v čase doručovania listovej zásielky v mieste bydliska zdržiaval a doručovateľom bol upovedomený o opätovnom doručení zásielky.

Zamietnutie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 58 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že súd neuzná navrhovateľom tvrdené okolnosti za ospravedlniteľný dôvod, neodníma sa účastníkovi možnosť pred súdom konať.

V danom prípade sa jedná o právne posúdenie veci súdom v zmysle procesného predpisu (Občianskeho súdneho poriadku) a jeho aplikácie na zistený skutkový stav.

Zamietnutie návrhu na odpustenie zmeškania zákonnej lehoty nezakladá vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Ustanovenie § 239 O.s.p. upravuje prípady, v ktorých je mimo dôvodov uvedených v § 237 dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu.

Podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. V danom prípade odporca 1/ podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, to znamená, že podal dovolanie, ktoré nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 243b ods. 4, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s ustanovením § 243b ods. 4 OSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ktoré smeruje proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie odporcu 1/ v zmysle citovaného ustanovenia odmietol, nakoľko nie je daný žiaden zo zákonných dovolacích dôvodov.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 právo na náhradu trov dovolacieho konania. Keďže mu v dovolacom konaní trovy nevznikli, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: